

RESPONSABILITATEA FINANCIARĂ ÎN CĂSNICIE

Cum să vă aliniați finanțele în căsnicie

JUNIOR JAMREONVIT

Responsabilitatea financiară în căsnicie

JUNIOR JAMREONVIT

RESPONSABILITATEA FINANCIARĂ ÎN CĂSNICIE

Cum să vă aliniați finanțele în căsnicie

MAGNA GRATIA

RESPONSABILITATEA FINANCIARĂ ÎN CĂSNICIE. CUM SĂ VĂ ALINIAȚI FINANȚELE ÎN CĂSNICIE

Junior Jamreonvit

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Financial Responsibility in Marriage: Aligning Finances with Your Spouse*, de Junior Jamreonvit, The Mentoring Project, 2026. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – <https://thementoringproject.com/>

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Studio.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-325-6 (pdf); 978-630-351-326-3 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere 7

Partea întâi. Învățătura biblică despre bani 15

Partea a doua. Obiectivele financiare pentru cuplurile creștine 25

Partea a treia. Unitatea financiară în căsnicie 41

Partea a patra. Provocări comune și înțelepciunea biblică 59

Încheiere 79

Despre MAGNA GRATIA

INTRODUCERE

Eu am crescut într-o familie destrămată. Tatăl meu nu era prezent, așa că am fost lăsați să ne descurcăm singuri. În copilărie, o priveam pe mama muncind 14-16 ore pe zi ca ospătăriță, nu doar ca să se descurce, ci și ca să economisească suficienți bani pentru a plăti franciza 7-Eleven. Odată ce a putut cumpăra franciza, ea a continuat să lucreze multe ore pe zi pentru a ține afacerea în viață. Cea mai mare cheltuială erau salariile, așa că ea a economisit bani lucrând singură.

Stresul și povara au epuizat-o pe mama depotrivă fizic și emoțional. Acel stres s-a extins apoi asupra restului familiei. Anxietatea și instabilitatea ne-au afectat profund atât pe mine, cât și pe sora mea. După ce am trecut printr-o astfel de sărăcie, am hotărât să nu-mi pun niciodată familia în aceeași situație.

În schimb, Katie, soția mea, a crescut într-o familie creștină stabilă, fiind unul dintre cei 6 copii. Deși a spune că a crescut în „abundență” ar putea fi o exagerare, nevoile ei au fost împlinite întotdeauna. Părinții ei au fost generoși cu resursele pe care le aveau. După ce ne-am căsătorit, tatăl lui Katie, Phil Davis, ne-a închiriat proprietatea în care investise la un preț mult sub valoarea pieței, pentru că voia să ne ajute să economisim ca să avem propria casă. După ce am economisit aproximativ un an, am reușit să obținem un credit ipotecar și să ne cumpărăm prima noastră casă.

S-ar putea spune că eu și soția mea venim din două familii complet diferite. Iar a administra banii nu a fost ceva care a venit ușor în primii ani.

La urma urmei, gestionarea banilor nu are de-a face doar cu dolari și cenți. Ea este

legată adesea de valori, priorități și fundaturi familiale, uneori chiar de răni emoționale profunde. Cum arată bugetarea și planificarea în cazul a două persoane cu istorii diferite? Cum să privim cheltuielile și economisirea? Câte datorii să aducem în căsnicie și câte să ne asumăm împreună? Cum gestionăm finanțele? Și ce îi învățăm pe copiii noștri despre bani?

Toate acestea sunt întrebări valide. Acest ghid de studiu este menit să te ajute pe tine și pe partenerul(a) tău(ta) de viață să navigați împreună prin aceste întrebări, cu înțelepciune practică și principii biblice, astfel încât să vă puteți alinia nu doar finanțele, ci și inimile.

ÎNȚELEGEREA BANILOR

Banii sunt adesea un subiect tabu în biserică și în rândul creștinilor. Acesta este un subiect despre care se vorbește rar. Dar de ce

este un subiect tabu? Eu cred că reticența creștinilor de a vorbi despre responsabilitatea financiară are adesea legătură cu televangheliștii, acei șarlatani care manipulează oamenii să le dea bani folosindu-se de o presupusă autoritate spirituală. Pe lângă acestea, oamenii din lume capătă are adesea impresii greșite când merg la biserică și li se întinde coșulețul de colectă. Necreștinilor li se pare că bisericile și creștinii cer mereu bani.

Un alt motiv pentru care creștinii sunt reticenți legat de tema bani ține de mișcarea evangheliei prosperității. Evanghelia prosperității înțelege binecuvântarea financiară și bunăstarea materială ca fiind întotdeauna voia lui Dumnezeu pentru viețile adeptilor ei. Dar acest lucru nu este adevărat. Poți privi viața lui Isus și a apostolilor Săi pentru a vedea că suferința este o parte obișnuită din viața creștină. Întrucât majoritatea creștinilor

știu că evanghelia prosperității este o evanghelie falsă, ei tind să citească pasaje care promit prosperitate și să le evite de teamă ca nu cumva să fie atrași în această mișcare.

Un ultim motiv pentru care creștinii consideră banii un tabu este că, din punct de vedere cultural, noi avem înclinație să vedem banii ca pe o „problemă personală”. Individualismul nostru dur este cel care spune: „Nimeni nu-mi spune ce să fac cu banii mei!” Dar acesta este mai degrabă un concept tipic american decât să fie ceva biblic.

Ca rezultat, biserica – și creștinii în general – au fost „reticenți” să vorbească despre bani. La câte grupuri de dare de socoteală ai luat parte, unde să fi fost întrebat vreodată: „Voi cum gestionați banii?” Bănuiala mea este că nu sunt prea multe.

Acest refuz de a vorbi despre bani este

ciudad, deoarece Biblia vorbește foarte mult despre bani. Asta înseamnă că creștinii pot și ar trebui să-și deschidă Biblia și să dobândească înțelepciune despre cum să își gestioneze banii. Una dintre modalitățile prin care căpătăm înțelepciune ține de a vorbi unii cu alții despre ce ne învață Biblia.

Iar Scriptura însăși ne oferă *citate despre bani și relații* care sunt provocatoare pentru tăcerea noastră nesănătoasă. Isus ne avertizează clar: „Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21). Doar această afirmație este suficientă pentru a dezvălui de ce banii afectează atât de profund relațiile, și asta nu pentru că banii ar fi inerent răi, ci pentru că ei scot la lumină ceea ce prețuim noi cel mai mult.

În lumea contemporană, noi asociem de obicei finanțele cu banii, matematica sau gestionarea resurselor. Din perspectivă biblică,

vorbim despre isprăvnicie, încredințare și închinare. Prin urmare, este cel mai bine să reformulăm ideea de finanțe nu doar ca alocare personală a activelor, ci și ca responsabilitate relațională. Dacă privim însă finanțele ca pe o responsabilitate relațională, atunci, ca și cuplu, finanțele nu sunt doar un instrument pentru a-ți asigura stilul de viață, ci ele sunt o chemare comună de a-L onora pe Dumnezeu împreună.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Ce mesaje sau lecții despre bani ai primit în copilărie?
2. Cum a influențat familia de unde provii obiceiurile actuale legate de bani?
3. Ce temeri sau presupuneri neexprimate ar putea influența deciziile voastre financiare, ca și cuplu?

PARTEA ÎNTÂI. ÎNVĂȚĂȚURA BIBLICĂ DESPRE BANI

EL DEȚINE TOTUL

Psalmistul spune: „Al Domnului este Pământul cu tot ce este pe el” (Ps. 24:1). Pavel îi spune lui Timotei: „Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea” (1 Tim. 6:7). Când recunoaștem că Domnul deține totul, acest lucru ar trebui să slăbească tendința noastră după control, obsesia noastră după câștigul material și teama de eșec. Dacă Dumnezeu deține totul, atunci noi suntem ispravnici a ceea ce ne-a dat Dumnezeu, nu proprietari. În aceasta trebuie să fim ispravnici credincioși (1 Cor. 4:2), practicând gestionarea banilor într-un fel care să Îl onoreze pe Dumnezeu ca suprem în împlinirea nevoilor noastre.

BUNĂTATEA AVUȚIEI

Mai mult, Biblia vorbește adesea despre finanțe și chiar despre bogăție în modalități pozitive. Dacă Dumnezeu a creat-o, ea este bună. Iată câteva modalități în care bogăția este prezentată pozitiv în Scriptură:

Bogăția este uneori un semn al binecuvântării lui Dumnezeu. De fapt, Dumnezeu binecuvântează oamenii cu bogăție.

Cu mine este bogăția și slava, avuțiile trainice și dreptatea (Prov. 8:18).

Binecuvântarea Domnului îmbogățește, și El nu lasă să fie urmată de niciun necaz (Prov. 10:22).

Bogăția poate fi, de asemenea, un semn al unei vieți înțelepte. Aplicarea înțelepciunii în administrarea avuțiilor tale te poate plasa pe o poziție financiară bună.

Bogăția este o cunună pentru cei înțelepți, dar cei nesocotiți n-au altceva decât

nebunie (Prov. 14:24).

Bogăția este darul lui Dumnezeu pentru noi. Ea este o reflectare a bunătății lui Dumnezeu față de noi și, ca oricare dar, ea poate fi folosită greșit, și astfel devine idolatră. Responsabilitatea financiară înseamnă să recunoaștem că, deși bogăția este bună, ea trebuie tratată cu grijă și integritate. A evita transformarea banilor într-un idol înseamnă să recunoaștem limitările lor și să înțelegem importanța responsabilității financiare în toate aspectele vieții noastre.

PROBLEMA BOGĂȚIEI

În lumina eternității, bogăția în această viață vine cu limitări serioase. Iată câteva limitări despre care Biblia vorbește.

1. Banii nu pot elibera pe nimeni de mânia lui Dumnezeu.

În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic; dar neprihănirea izbăvește de la

moarte (Prov. 11:4).

Isus îi spune bisericii în Laodicea: „Pentru că zici: ‚Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic’, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol” (Apoc. 3:17).

2. *Averea este trecătoare.*

Nicio bogăție nu ține veșnic și nici cununa nu rămâne pe vecie (Prov. 27:24).

Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii. Răsare soarele cu căldura lui arzătoare, și usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumusețea înfățișării ei piere: așa se va veșteji bogatul în umbletele lui (Iacov 1:9-11).

3. *Bogăția nu este țelul nostru final.*

Cine se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi ca frunzișul (Prov. 11:28).

PARTEA ÎNTÂI

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra (Matei 6:33).

Pe măsură ce analizăm aceste adevăruri biblice, vedem clar că responsabilitatea financiară implică înțelegerea acestor limitări. Prioritățile financiare ar trebui să fie înrădăcinate în valori veșnice, nu în natura trecătoare a bogățiilor materiale.

ISPRĂVNICIA

Termenul „manager” este unul modern. Lucrul la care ne gândim când ne vine în minte ideea de manager este prezentat în Biblie prin termenul „ispravnic” (1 Cor. 4:2). În esență, ei sunt termeni sinonimi. Dar dacă ar fi să ofer o definiție a isprăvniceii, aş spune că aceasta constă din administrarea credincioasă a resurselor ce ne-au fost încredințate pentru scopurile lui Dumnezeu, astfel că ele

trebuie folosite în modalități care Îl proslăvesc pe El, prin binecuvântarea altora. Orice ne dă Domnul, El ne încredințează pentru o vreme. Există o greutate și o responsabilitate în acest sens, care trebuie conștientizate de toți credincioșii, pentru că noi vom da socoteală pentru felul în care folosim resursele pe care Dumnezeu ni le-a dat (Luca 12:42-48; Rom. 14:12).

De ce ne face Dumnezeu ispravnici? Ei bine, în primul rând pentru că gestionarea eficientă a resurselor este o parte esențială a uceniciei noastre spirituale. La început, Dumnezeu a creat omul după chipul Său și i-a dat stăpânire asupra creației Sale (Gen. 1:26-28). Omul a fost făcut administrator a tot ceea ce Dumnezeu a creat. Mai mult, omul trebuia să-I aducă slavă lui Dumnezeu prin grija față de fiecare aspect al creației Sale. Prin faptul că El ne face administratori

ai creației Sale, Dumnezeu ne invită să oglin-
dim înțelepciunea, grija și generozitatea Sa.
El ne-a creat să fim participanți activi în lu-
crarea Sa. Faptul că noi ne alăturăm Lui în
această lucrare face parte din felul în care El
ne zidește și ne modelează caracterul, și ne
face să arătăm mai mult ca El (Luca 16:10).

Adu-ți aminte ce am spus mai devreme,
anume că finanțele au de-a face cu respon-
sabilitatea relațională. Gestionarea banilor
este felul în care învățăm să avem încredere
în Dumnezeu când avem puțin sau când
avem mult. Aceasta ne pregătește și ne echi-
pează să ne aliniem inimile la scopurile și
prioritățile Lui. Isprăvnicia financiară este
un aspect al relației noastre cu Domnul.
Dumnezeu este un Tată iubitor, care le în-
credințează mici sarcini copiilor Săi, pentru
a-i ajuta să învețe responsabilitatea financi-
ară și să crească în părtășie apropiată cu El.

Care este făgăduința lui Dumnezeu în aceasta? El ne va călăuzi și va îndrepta procesul creșterii noastre spre binele nostru. Pe măsură ce El face acest lucru, noi trebuie să avem grijă de familia noastră (1 Tim. 5:8), să dăruim generos în beneficiul altora (2 Cor. 9:7), să susținem lucrarea Evangheliei în biserica noastră (Fil. 4:15-17) și să investim în lucrurile veșnice (Matei 6:19-21).

Conversațiile despre bani nu sunt doar despre cifre, ci și despre valori. Ceea ce cheltuim, economisim și dăruim scoate la lumină care sunt lucrurile care ne preocupă cel mai mult. Așadar, odată ce vorbim deschis, următorul pas este să ne întrebăm: *Țintim către aceleași lucruri? Sunt aliniate valorile noastre în căsnicie? Avem o viziune comună pentru viața noastră împreună, sau doar supraviețuim de la un salariu la altul?* Acest lucru este important, deoarece cuplurile care

își aliniază valorile își pot alinia viziunea, iar cuplurile cu viziune comună pot merge înainte în unitate.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. În ce fel schimbă recunoașterea lui Dumnezeu ca Stăpân al tuturor lucrurilor felul în care privești ceea ce tu „deții”?

2. Cum ai fost învățat să te gândești la bani? Este acesta un subiect tabu?

3. Ce persoană ți-a dat un exemplu de bună gestionare a banilor?

4. Ai fost vreodată tentat să idolatrizezi bogăția și banii?

PARTEA A DOUA. OBIECTIVELE FINANCIARE PENTRU CUPLURILE CREȘTINE

El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea (Col. 1:18).

TEMÂNDU-NE DE DUMNEZEU ȘI ONORÂNDU-L MAI PRESUS DE ORICE

Ce scopuri ar trebui să aibă un cuplu căsătorit în ce privește banii și averea? Eu cred că aceasta este o întrebare foarte bună. În primul rând, trebuie să fim motivați de frica de Domnul și să dorim să-L onorăm pe Dumnezeu mai presus de orice. Solomon scrie în acest sens: „Cinstește-L pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul

tău: căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must” (Prov. 3:9-10). Dar cum Îl onorăm pe Dumnezeu cu banii noștri?

Primul lucru pe care trebuie să-l înțelegem este că noi Îl onorăm pe Dumnezeu cu banii noștri doar atunci când avem încredere în El în ce privește toate nevoile noastre. Chiar înainte ca Solomon să ne spună aceste lucruri despre primele roade, el a scris: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările” (Prov. 3:5-6).

Porunca de a avea încredere în Dumnezeu „din toată inima” înseamnă că trebuie să ne încredințăm întreaga ființă în grija lui Dumnezeu. Altfel spus, Dumnezeu, nu banii noștri, ar trebui să fie temelia încrederii noastre. Solomon ne spune că trebuie să

credem că Dumnezeu este cine spune El că este, și că asta înseamnă că El poate împlini toate nevoile noastre. Trebuie să avem încredere în caracterul lui Dumnezeu și să credem în făgăduințele Sale. Așadar, când Dumnezeu spune, de exemplu, „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi” (Evrei 13:5), ar trebui să avem încredere că așa stau lucrurile cu adevărat!

Una dintre modalitățile prin care arătăm recunoștință și încredere în Dumnezeu ține de a dăruia cu generozitate în folosul bisericii noastre și al altora. Nu ar trebui să dăruim din sentiment de vinovăție sau constrângere. În schimb, ar trebui să dăruim cu veselie, bucurie și libertate, și din dragoste față de Dumnezeu și aproapele. Dărnicia noastră ar trebui făcută cu recunoașterea faptului că Dumnezeu însuși a fost generos cu noi. Gândește-te la următorul pasaj din scrierile apostolului Pavel:

Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede, nu mai este nădejde: pentru că ce se vede, se mai poate nădăjdui? (Rom. 8:23-24a).

„Primele roade ale Duhului” sunt „prima treaptă” a mântuirii și făgăduința care garantează răscumpărarea noastră finală la sfârșitul veacului. Pavel a scris în altă parte:

Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit, și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui (Efes. 1:13-14).

O „arvună” ne spune că urmează și altele. Dumnezeu ne-a îndreptățit, ne-a păzit

și a făgăduit să ne glorifice în lumea ce va veni. Îndreptățirea noastră înseamnă iertarea păcatelor prin sângele vărsat al lui Hristos. Ocrotirea noastră se face prin pecetluirea noastră cu Duhul Sfânt. Și vom primi glorificarea viitoare când vom fi în prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu a fost generos și milostiv cu noi. Noi recunoaștem generozitatea lui Dumnezeu față de noi prin a-L onora mai întâi cu „primele noastre roade”. Așadar, indiferent de venitul pe care îl primești, onorează-L în primul rând pe Dumnezeu cu el.

ZGÂRCENIA SUFOCĂ ÎNFLORIREA

Hai să punem în contrast cinstirea lui Dumnezeu mai întâi cu zgârcenia. Parte din a fi creat după chipul lui Dumnezeu înseamnă să fii persoană responsabilă moral. Prin „responsabil”, eu înțeleg exercitarea alegerilor unei persoane, în măsura în care este

capabilă, ca să facă lucrurile să se petreacă în lume și să influențeze sau să prevină schimbările din lume. Prin definiție, generozitatea este o formă de responsabilitate și liber arbitru. Când dăruim, noi intervenim în ceva sau în circumstanțele altcuiva cu resurse, pentru a face bine. Când dăruim ca indivizi sau cupluri, noi oglindim generozitatea lui Dumnezeu. Și în ce scop dăruim? Ei bine, parțial, noi dăruim pentru a stimula înflorirea sau bunăstarea. Da, dăruim spre slava lui Dumnezeu, și dăruim spre binele altora. Dar dărnicia este mai mult de atât. Când ascultăm de Dumnezeu și urmăm exemplul Lui de generozitate, acest lucru funcționează de fapt spre binele nostru, spre înflorirea noastră! Lumea crede că cel mai bine este ca soții și soțiile să-și folosească toată averea pentru ei înșiși, și că acest lucru duce la înflorire și bunăstare, dar logica Bibliei este de fapt opusă acestei idei! Noi creștem în căsniciile

noastre atunci când dăruim!

Contrastează asta cu perspectiva celor care cred că nu pot schimba lucrurile în lume sau că nu contează ceea ce fac. Nu există speranță sau scop în această gândire. Oamenii care trăiesc într-o lume percepută ca plină de lipsuri, deficiențe și nesiguranță tind să strângă lucruri materiale, ceea ce duce la o sărăcie de un alt fel, și anume la anxietate, sentimente de vulnerabilitate și nemulțumire. Nu așa trebuie să fie copiii lui Dumnezeu. Dumnezeu este „bogat în îndurare” (Efes. 2:4). A fi purtători răscumpărați ai chipului lui Dumnezeu ne conferă scop și sens. Așadar, deciziile noastre contează, dărnicia noastră contează, iar dărnicia noastră are impact veșnic.

Fiul meu, Gabriel, este adoptat. După cum probabil că știi, adopția este o chestiune foarte costisitoare. Noi am plătit o parte din

costuri, dar, prin generozitatea altora, efortul financiar făcut s-a redus semnificativ. Poate că ea nici măcar nu ar fi fost posibilă pentru noi decât datorită generozității pe care au manifestat-o alții față de noi. Dar adopția i-a schimbat viața lui Gabriel. Mai mult, el a schimbat viața familiei noastre. Gabriel face parte acum dintr-o familie în care este iubit, îngrijit și aude Evanghelia zi de zi. Înțelegi cât de ușor poate să ducă generozitatea la ceva cu impact veșnic? Sper să simțim greutatea acestui lucru. Când noi dăruim jertfitor, aceasta alungă lăcomia și egoismul din propriile noastre inimi și ne adâncește abilitatea de a-i iubi mai mult pe ceilalți. Și așa luptăm împotriva consumerismului și a focalizării pe noi înșine.

ECONOMISIȚI CU ÎNȚELEPCIUNE ȘI SÂRGUINȚĂ

Dar înainte să te gândești că tu și soțul sau

soția ta trebuie să dăruiești totul, este bine de notat că trebuie să fim înțelepți în abordarea noastră față de bani și bunurile materiale. Trebuie să fim echilibrați și holistici în gândirea noastră despre acestea. Putem dăruia totul și să ne simțim „spirituali” sau „evlavioși”, dar dacă asta ne subminează celelalte domenii ale isprăvniceii, atunci se poate chiar ca totul să fi fost un gest de nesăbuintă. Pavel îi spune lui Timotei că, „dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios” (1 Tim. 5:8). Poți să te gândești la o acuzație mai rea decât că „te-ai lepădat de credință și ești mai rău decât un necredincios”? Gestionarea banilor în folosul familiei tale nu este un gest de egoism, ci este ceva înțelept. Solomon scrie în acest sens că „cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește. Cine strânge vara, este un om chibzuit,

cine doarme în timpul seceratului este un om care face rușine” (Prov. 10:4-5).

Cum ne ajută gestionarea banilor să ne întreținem familiile? Ei bine, banii pot oferi protecție: „Averea este o cetate întărită pentru cel bogat; dar prăpădirea celor nenorociți, este sărăcia lor” (Prov. 10:15).

Există cheltuieli neașteptate, care apar tot timpul. Uneori ne alegem cu probleme la instalațiile sanitare, cu anvelope care se uzează și cu lucruri care se strică. Totuși, mulți dintre noi nu planificăm aceste lucruri, deși știm inherent să ne așteptăm la lucruri neprevăzute. Există și crize care pot avea loc. Te poți alege pe neașteptate cu facturi medicale de plătit, poți pierde un loc de muncă sau poți da faliment dacă ești patron. Ar trebui să economisești pentru a te proteja de astfel de situații și pentru a-ți construi „cetatea întărită”. A face acest lucru ține de responsabilitatea noastră

financiară. Știi că tu și partenerul(a) tău(ta) de viață sunteți responsabili pentru voi și copiii voștri în aceste modalități? Întrucât sunteți responsabili, ar trebui să fiți înțelepți și să economisiți o parte din bani. Desigur, economisirea presupune muncă, dar este o muncă înțeleaptă!

De asemenea, Biblia ne îndreaptă privirile spre creație și ne dă un exemplu de prudență în economisire. Proverbe 6:6-8 ne spune:

Du-te la furnică, leneșule; uite-te cu băgare de seamă la căile ei, și înțelepțește-te! Ea n-are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpân; totuși își pregătește hrana vara, și strânge de ale mâncării în timpul secerișului.

Furnica nu se gândește la obiective financiare sau la planificare pentru pensionar. Pur și simplu ea se pregătește pentru ceea ce ar putea veni. Cartea Proverbe ne îndreaptă privirile spre înțelepciunea unei

pregătiri intenționale și consecvente. O furnică poate planifica din timp fără să se scuze. Cu cât mai mult ar trebui să ne pregătim noi, ca purtători ai chipului lui Dumnezeu, cu sârguință și prudență! Gestionarea resurselor este o disciplină a evlaviei.

CHELTUIȚI CU DISCERNĂMÂNT ȘI INTEGRITATE

Deși economisirea necesită sârguință și disciplină, ea nu este scopul final. Noi nu economisim doar pentru a acumula avere, ci pentru a trăi înțelept, a dărui generos și a cheltui cu discernământ.

Dar maniera în care *cheltuim* ceea ce am economisit este la fel de importantă. De fapt, cheltuielile noastre scot adesea la iveală mai multe lucruri despre inimile noastre decât o fac bugetele noastre. Dacă economisirea este un test al înfrânării de sine, cheltuielile sunt un test al caracterului. Să trecem

acum la felul în care cartea Proverbe ne cheamă să abordăm cheltuielile cu înțelepciune și scop.

Solomon a scris: „Cu mine (înțelepciunea) sunt bogăția și slava, avuțiile trainice și dreptatea” (Prov. 8:18). Trebuie să căutăm înțelepciunea dacă vrem ca bogățiile noastre să fie „trainice”. Vei avea nevoie de înțelepciune și pricepere pentru a cheltui banii înțelept. Iată cum este descrisă soția cu caracter nobil, când vine vorba de gestionarea avuției:

Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea. Ea pune mâna pe furcă, și degetele ei țin fusul. Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit (Prov. 31:18-20).

Ea este pricepută și cunoaște piața și valoarea produselor ei. Mai mult, ea nu doar că face profit, ci „își deschide brațul către cel lipsit”.

În timp ce înțelepciunea duce la bogăție „trainică”, lenea și comportamentul nehibzuit duc la sărăcie. „Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește” (Prov. 10:4).

Nesăbuiința sau cheltuielile neînțelepte pot include încercarea de a păstra aparențele în societate, cheltuielile exagerate ca mecanism de fugă de responsabilitate, indolența păcătoasă, traiul peste posibilități sau a fi copleșit de un materialism care duce la datorii uriașe. Iar Solomon a spus: „Cine iubește petrecerile va duce lipsă, și cine iubește vinul și untdelemnul dresurilor nu se îmbogățește” (Prov. 21:17).

Asta nu înseamnă că nu putem avea lucruri frumoase sau să plecăm într-o vacanță relaxantă și să avem amintiri minunate. Dar atunci când trăim peste posibilitățile noastre, am trecut linia de demarcație între isprăvnicia

înțeleaptă și nehibzuință.

În concluzie, o abordare biblică a banilor înseamnă să-L onorăm pe Dumnezeu mai presus de orice, să economisim cu înțelepciune și să cheltuim cu discernământ. Noi începem prin a-L onora pe Domnul cu primele noastre roade, nu ca o idee de ultim moment, ci ca o declarație de încredere în El. Apoi economisim, dar nu din frică sau lăcomie, ci cu înțelepciune și scop, pentru că suntem ispravnici, nu consumatori.

În final, noi cheltuim cu intenționalitate, știind că fiecare ban cheltuit reflectă ceea ce prețuim cu adevărat.

Sacrificiul, economisirea și cheltuielile nu sunt niște simple teme mari în a ne gândi la administrarea banilor, ci sunt discipline spirituale care scot la iveală la cine sau la ce ne închinăm în realitate.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum îți este afectată abordarea gestionării banilor de frica de Dumnezeu în această privință?
2. Ce mesaje sau lecții ai primit în copilărie despre gestionarea resurselor?
3. Ai discutat despre responsabilitatea financiară cu soțul sau soția ta? Cum ați gestionat împreună banii familiei?

PARTEA A TREIA.

UNITATEA FINANCIARĂ ÎN CĂSNICIE

Tocmai am analizat ce spune Biblia că ar trebui să ne *modeleze*, creștini fiind, obiectivele financiare, anume să-L onorăm pe Dumnezeu mai înainte de orice, să ne temem de El mai presus de bogății, să economisim cu înțelepciune și să cheltuim cu discernământ. Acestea nu sunt doar obiective personale, ci sunt scopuri comune.

Dar iată care este adevărul: nu contează cât de bună este teologia voastră despre bani dacă tu și soțul/soția ta nu sunteți pe aceeași lungime de undă.

Puteți avea cel mai bun buget și cele mai bune intenții, dar dacă trageți în direcții opuse, nu doar că planul vostru nu se va materializa, ci va crea tensiuni și conflicte

între voi. Banii și căsnicia sunt profund legate unul de altul. În căsnicie, administrarea banilor nu ține niciodată doar de cifre. Ea ține de încredere, transparență, unitate și valori. Așadar, acum ne vom îndrepta către întrebarea următoare: Cum împart cuplurile finanțele într-un fel care reflectă unitate și o isprăvnicie biblică?

UN SINGUR TRUP, UN SINGUR CONT BANCAR

Geneza 2:24 ne spune: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va alipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup”. Aceasta descrie legătura profundă, în legământ, dintre soț și soție, unde două persoane diferite sunt unite fizic, emoțional și spiritual într-un parteneriat nou și inseparabil.

Asta înseamnă că cei doi nu mai operează ca două persoane în competiție, ci ca o

echipă unită, cu scop comun, responsabilități comune și vieți comune prin rânduiala lui Dumnezeu. Când vine vorba de finanțe în căsnicie, nu este vorba doar de gestionarea banilor, ci și despre a gestiona o viață comună după planul lui Dumnezeu.

Nu cred că Biblia spune neapărat că a avea conturi bancare separate ar fi păcat. Pot exista motive întemeiate pentru a avea conturi separate, cum ar fi dacă unul dintre soți are propria afacere și trebuie să păstreze un alt cont de afaceri pentru a urmări situația distinct. Totuși, în contextul finanțelor și al căsniciei, cred că nu ar fi înțelept ca fiecare dintre soț și soție să aibă conturi bancare separate.

Dacă unirea de tip „un singur trup” înseamnă să fim parteneri inseparabili, asta ar trebui să includă cu siguranță finanțele noastre. Acest lucru este valabil mai ales

având în vedere că Biblia identifică atât de des banii noștri în relații cu ceea ce contează cel mai mult pentru noi. Eu înțeleg că va exista o tensiune între transparență și autonomie, dar hai să ne uităm la câteva date.

În cartea „*Get Married*” de Brad Wilcox, el susține că cuplurile care și-au pus banii în comun aveau cu peste 20% mai puține șanse să divorțeze comparativ cu cele care aveau conturi separate. În plus, mai multe surse menționează că conturile curente partajate sunt corelate cu rate mai mici de divorț și cu o satisfacție maritală mai mare (v. datele de la Institute for Family Studies). Datele arată clar că gestionarea averii împreună aduce rezultate mai bune pe termen lung.

Desigur, nu este nimic magic în a avea un cont bancar comun. Asta nu este o soluție miraculoasă pentru fericirea conjugală. Totuși, contul comun facilitează transparența

și impune o perspectivă comună asupra finanțelor, lucru care îmbunătățește și protejează relația între soț și soție. Conceptul de „un singur trup” din Geneza poate vorbi despre intimitatea conjugală, dar un cont bancar comun este și el un factor care poate fi vizat!

Dacă nu sunteți siguri că puteți uni total conturile, gândiți-vă că aici nu este vorba de control și nici de a vă controla unul pe altul până la cele mai mărunte lucruri. Există loc pentru discreție personală, cum ar fi să existe o sumă bugetată pentru fiecare dintre voi, pe care fiecare să o poată cheltui liber. În esență, chestiunea felului de a gestiona problemele financiare într-o relație va arăta diferit pentru fiecare cuplu, dar ar trebui să existe și o viziune comună. Nu trebuie să ceri permisiunea pentru fiecare cumpăratură, dar ar trebui să poți vedea oricând ce

se întâmplă pe cont.

Țineți minte că, într-o căsnicie creștină, unitatea nu înseamnă uniformitate, dar înseamnă că lucrăm pentru aceeași viziune și gestionăm banii în relații, și facem asta împreună cu onestitate și grijă.

Un cont bancar comun creează contextul pentru acest tip de administrare comună a banilor, iar cercetările și Scriptura afirmă că aceasta duce la căsnicii mai puternice și mai sănătoase.

COMUNICARE FINANCIARĂ

Iată pe scurt ideea de aici: trebuie să vorbiți despre bani unul cu altul. Știu că această propoziție poate părea inutilă la prima vedere, dar multe cupluri întâmpină probleme pur și simplu pentru că nu comunică și nu își stabilesc obiective clare.

Puteți împărți un singur cont bancar și

totuși să nu aveți unitate din punct de vedere financiar. Puteți fi „un singur trup”, și totuși să vă lipsiți complet unul de celălalt când vine vorba de temerile, obiceiurile și obiectivele voastre financiare. Când vorbiți unul cu altul, este important să țineți cont de preocupările fiecăruia. Ascultă pentru a-ți înțelege soțul/soția. Asta nu înseamnă că veți fi de acord totdeauna, dar nu puteți ajunge la unitate până nu vă înțelegeți unul pe altul. Apostolul Iacov nu se gândește neapărat la bani, dar cuvintele lui sunt perfect aplicabile la căsnicie și finanțe:

Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie (Iacov 1:19).

În timp ce comunicați unul cu altul, veți vedea că există temeri, obiceiuri și probleme din familia de origine. Ele pot fi stânjenitoare și s-ar putea să nu știți cum să

reacționați inițial. Dar acest lucru este complet normal. Rugați-vă unul cu altul pentru asta. Înainte să-ți exprimi opinia sau să dai un răspuns, reformulează înapoi față de celălalt ce ai auzit că a spus el sau ea. Fii atent să prezinți corect temerile și îngrijorările celuilalt. Acest lucru va ajuta enorm la dezarmarea atitudinii defensive și va aduce claritate asupra situației. Voi vă doriți lumină, nu tensiune, când vine vorba de aceste conversații. Un alt lucru util este să programați o oră de planificare financiară împreună. Pentru unele cupluri, va trebui ca acest lucru să aibă loc frecvent. Pe măsură ce devii mai bun în a urma un plan, vei descoperi că vei avea nevoie de mai puține întâlniri. Dar este nevoie de efort pentru a ajunge acolo.

ALINIAREA VALORILOR ȘI A VIZIUNII

„Când nu este nicio descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu” (Prov.

29:18).

Conversațiile despre bani nu au de-a face doar cu cifre, ci și cu valori. Ceea ce cheltuim, economisim și dăruim scoate la iveală lucrurile de care ne pasă cel mai mult. Așadar, odată ce vorbim deschis, următorul pas este să ne întrebăm: *Țintim la aceleași lucruri? Valorile noastre sunt aliniate? Avem o viziune comună pentru viața noastră împreună, sau doar supraviețuim de la un salariu la altul?* Acest lucru este important, deoarece cuplurile care își aliniază valorile pot să își alinieze și viziunea, iar cuplurile cu viziune comună pot merge înainte în unitate.

De obicei există două personalități când vine vorba de bani – numește-i *cheltuitorul* și *economicosul*. În timp ce lucrezi spre o viziune aliniată cu soțul/soția ta, te va ajuta să îți minte cine ești tu prin contrast cu cine

este soțul/soția ta. Altfel spus, într-o relație, tendința este să existe o persoană care cheltuie și o persoană care economisește. Diferența dintre tine și soț/soție apare cel mai probabil acolo unde apar multe dintre conflictele voastre. Dave Ramsey folosește termenii „tocilar” (economicosul) și „spirit liber” (cheltuitorul).

Eu cred că această idee este utilă, dar aș vrea să folosim imagini biblice pentru a descrie această dinamică. Economicosul este ca furnica din Proverbe. „Du-te la furnică, le-neșule; uite-te cu băgare de seamă la căile ei, și înțelepțește-te! Ea n-are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpân; totuși își pregătește hrana vara, și strânge de ale mâncării în timpul secerișului” (Prov. 6:6-8). Lecția de aici este că furnica întruchipează previziunea, disciplina și pregătirea. Aceasta reflectă gestionarea banilor și instinctul celui

care economisește de a-și strânge rezerve, de a evita datoriile și de a se pregăti pentru perioadele mai sărace. Deși toate aceste trăsături sunt bune, tendința economicosului este spre strângere sau spre plasarea siguranței în economii, nu în Dumnezeu.

Imaginea biblică a cheltuitorului este „pasărea văzduhului”. Isus a spus: „Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?” (Matei 6:25-26). Pasărea ilustrează încrederea în providența lui Dumnezeu și eliberarea de grija legată de nevoile materiale. Acest lucru oglindește ideea de bani în căsnicie, ca și abilitatea cheltuitorului de a se bucura de ceea ce Dumnezeu a dat și de a trăi clipa. Deși este minunat să te bucuri de ceea ce Dumnezeu

ți-a dat, tendința cheltuitorului este spre impulsivitate sau să negligeze planificarea pentru viitor.

Una dintre sarcinile fiecărei căsnicii este să echilibrați cât de economicoși și cheltuitori sunteți tu și soțul/soția ta. Furnica fără credința tipică păsării poate deveni neliniștită și zgârcită. Pasărea fără înțelepciunea furnicii poate deveni impulsivă și poate trăi nepregătită. Și aici Solomon se dovedește de ajutor. El scrie: „Bine este să ții la aceasta, dar nici pe cealaltă să n-o lași din mână; căci cine se teme de Dumnezeu, scapă din toate acestea” (Ecl. 7:18).

O căsnicie are de câștigat atunci când economicosul învață generozitatea plină de bucurie, iar cheltuitorul învață înfrânarea înțeleaptă – împreună, ei reflectă atât înțelepciune, cât și încredere. Cheia în procesul de aliniere a valorilor și viziunii este

să recunoașteți că aveți nevoie unul de altul.

DE UNDE SĂ ÎNCEPEȚI?

Mai întâi, începeți cu un buget pus pe hârtie. Fiecare program sau planificator de finanțe îți va spune asta. Poți avea un buget pe hârtie, un tabel Excel sau o aplicație pe telefon. Nu contează cu adevărat forma, ci ideea este să ai ceva vizibil. Trebuie să-ți vezi acolo veniturile și cheltuielile. Dacă ai probleme financiare în căsnicie, un buget te ajută să identifici dacă este o problemă care ține de venituri sau una care ține de cheltuieli. Uneori pot fi ambele. Dar nu există nicio modalitate de a-ți gestiona corect banii dacă nu știi unde se duc.

Odată ce vedeți unde se duc banii voștri, este momentul să îi direcționați acolo unde vreți. Aceasta se numește „buget pe zero”, unde stabilești o corespondență între venit

și cheltuieli, dându-i fiecărui ban pe care îl obțineți un loc unde să meargă (de exemplu în contul de economii, la plata datoriilor etc.).

Dacă problema voastră ține de cheltuielile excesive (cheltuind mai mult decât câștigați), atunci un buget vă poate ajuta să vedeți unde să reduceți cheltuielile. Totuși, este important de menționat că cheltuielile excesive pot duce ușor la conflicte. S-ar putea să fii supărat pe soțul/soția ta pentru că cheltuie prea mult și este neglijent(ă). Aici Evanghelia este crucială. Trebuie să „fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos” (Efes. 4:32). Dacă amândoi sunteți hotărâți să mergeți mai departe cu un plan, aceasta este o oportunitate de a manifesta har unul față de altul și de a construi echitate relațională pe măsură ce câștigați claritate asupra obiceiurilor voastre legate

de cheltuieli.

După ce veți clarifica cât câștigați ca familie și cum este cheltuit venitul vostru, puteți începe să împărtășiți obiectivele financiare de cuplu. Puteți discuta despre dărnicie, planificarea pensionării sau reducerea datoriilor. Acesta este momentul în care tu și partenerul tău ajungeți la un acord asupra a ceea ce contează cel mai mult. Un pas spre unitatea financiară în căsnicie ține de dezvoltarea unui scop și a unei misiuni comune. Finanțele familiei sunt menite să îi slujească acestei misiuni.

Iată câteva exemple de scopuri financiare comune în căsnicie:

- „Vrem să trăim simplu ca să putem dăruia cu generozitate”.
- „Vrem o marjă financiară pentru a petrece mai mult timp cu copiii noștri”.

- „Vrem să trăim fără datorii, să fim disponibili pentru misiune sau slujire”.
- „Vrem să fim model de responsabilitate financiară și de mulțumire pentru copiii noștri”.

Dacă aveți un scop comun, puteți evita conflictele și problemele financiare în căsnicie, lucru care se transformă altfel în certuri de genul: „De ce economisești atât de mult?” „De ce nu putem merge în acea călătorie?” „De ce nu [pune aici orice îți vine în mine]?” Dumnezeu are un scop pentru căsnicia voastră, iar banii pe care El vi-i dă sunt meniți să slujească acelui scop.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Ce vrem să spună banii noștri despre noi?
2. Ce fel de viață ne simțim chemați să

trăim?

3. Ce priorități ale Împărăției ar trebui să ne modeleze gestionarea banilor în căsnicia noastră?

PARTEA A PATRA.

PROVOCĂRI COMUNE ȘI ÎNȚELEPCIUNEA BIBLICĂ

Am stabilit câteva dintre obiectivele financiare care ar trebui să modeleze fiecare cuplu creștin, anume să-L onorăm pe Dumnezeu mai înainte de toate, să economisim cu înțelepciune și să cheltuim cu discernământ. Acestea sunt scopuri bune și biblice. Dar, ca să fim sinceri, doar faptul că știm ce *ar trebui* să facem nu înseamnă că *facem* asta mereu.

Viața este complicată. Noi suntem luați deseori prin surprindere de situații urgente. Acumulăm datorii. Ne luptăm cu frica și egoismul. Uneori pur și simplu nu am învățat să gestionăm banii cu înțelepciune, iar alteori am luat decizii pe care mai apoi le regretăm. Poate că nici măcar nu știi de unde

să începi. Totul poate părea copleșitor. Și poate stârni și sentimente de rușine.

În centrul acestor lupte se află tensiunea dintre responsabilitatea financiară și realitățile zilnice ale relațiilor și banilor, o tensiune cu care, la un moment dat, fiecare cuplu se confruntă. Această secțiune nu vorbește despre rușine, ci despre har și creștere. Dumnezeu vorbește despre locurile reale, dure, ale stresului financiar și ale nealinierii din viațile noastre. Frumusețea cărții Proverbe și a Bibliei în ansamblu este că ea nu ne oferă doar idealuri, ci și înțelepciune pentru momentele când nu reușim și îndrumare despre felul cum să mergem mai departe.

Hai să vorbim despre unele dintre provocările financiare comune, cu care cuplurile se confruntă, și despre felul cum Cuvântul lui Dumnezeu ne oferă înțelepciune să le înfruntăm – nu cu vinovăție, ci cu nădejde.

CONSTRUIȚI UN FOND DE URGENȚĂ

Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar cei proști merg înainte și sunt pedepsiți (Prov. 22:3).

Urgențele nu se anunță mai dinainte, și mereu pot să apară astfel de lucruri. Adu-ți aminte că economisirea banilor nu ține de lăcomie sau egoism, ci de responsabilitate și pregătire. Când vine vorba de obiectivele financiare, aveți nevoie de un scop clar. Când economisiți pentru un fond de urgență, trebuie să recunoașteți că banii nu sunt pentru fondul vostru de vacanță sau banii de „joacă”. Ei sunt puși deoparte în special pentru situații de urgență.

CÂT AR TREBUI SĂ ECONOMISIM?

O idee generală este să începeți cu cel puțin 1000 de dolari într-un fond de economii. Cheia succesului financiar nu ține de o singură decizie, ci de o serie de decizii. În

timp, puteți continua să puneți deoparte pentru fondul de urgență. Următorul vostru obiectiv ar putea fi să strângeți economii care să acopere 3-6 luni de cheltuieli esențiale. Poate părea o sumă mare, dar începeți cu pași mici și fiți consecvenți. „Ce se strânge încetul cu încetul, crește” (Prov. 13:11). Pentru a vă construi fondul de urgență, faceți plăți minime în orice datorii aveți, și puneți tot surplusul în contul de economii. Odată ce atingeți acel obiectiv inițial de 1000 de dolari, vă puteți concentra pe reducerea datoriilor.

ACHITAREA DATORIILOR

Când vorbesc cu oameni despre finanțe, devine clar că majoritatea au datorii. Dacă ești liber de datorii, ești deja cu un pas înaintea mulțimii.

Bogatul stăpânește peste cei săraci, și cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i

dă cu împrumut (Prov. 22:7).

Datoriile vă pot pune într-o poziție de vulnerabilitate, vă pot limita libertatea și pot provoca anxietate. Ar trebui să evitați datoriile pe cât de mult este posibil.

Nu fi printre cei ce pun cheazășii, printre cei ce dau zălog pentru datorii. Căci dacă n-ai cu ce să plătești, pentru ce ai voi să ți se ia patul de sub tine? (Prov. 22:26-27).

În acest pasaj, Solomon avertizează să nu te pui girant, pentru că el nu vrea să te suprasoliciți. Datoria în sine nu este un păcat, dar poate fi o povară serioasă. Va trebui să evaluați ce fel de datorii aveți sau ce fel de datorii ar trebui să vă asumați.

Înainte să ne uităm către felurile de datorii, merită să ne aducem aminte că responsabilitatea financiară se află în centrul uceniciei. Scriptura ne arată constant că deciziile

financiare înțelepte nu sunt doar practice, ci ele sunt acte spirituale de ascultare. Iar în căsnicie, ignorarea importanței finanțelor rămâne rareori ceva „doar financiar”. Multe cupluri descoperă că problemele financiare în relații scot la iveală frici mai profunde, nesiguranță sau așteptări neexprimate. A învăța cum să gestionezi banii cu înțelepciune devine una dintre principalele modalități prin care înveți să-ți iubești soțul/soția cu adevărat.

Să începem cu felurile „bune” de datorii. Creditul ipotecar face parte din această categorie de datorii. Un credit ipotecar vă permite să acumulați capital propriu, și este un activ excelent pe termen lung. Spre deosebire de acțiuni și obligațiuni, investiția pe care o faceți într-o casă este o proprietate fizică. Desigur, va trebui să vă asigurați ca acel credit ipotecar să fie rezonabil.

Experții financiari spun de obicei să nu ai rata ipotecară mai mare de 25% din venitul lunar brut.

Un exemplu rapid în acest sens v-ar putea ajuta. Dacă venitul familiei voastre este de 7000 de lei pe lună (brut), 25% din venit înseamnă 1750 de lei. Conform acestei reguli, ar trebui să țintești ca totalul ipotecii, taxelor și asigurării creditului să fie în jur de 1750 de lei.

Creditele ipotecare care depășesc 35% din venitul vostru brut pot indica faptul că vă întindeți prea mult. Acestea nu sunt reguli stricte, ci criterii pe care să le urmăriți. Este vorba despre a calcula costul înainte de a lua acel credit. Poate că merită să locuiți într-o casă mai mică și să aveți parte de mai puțin stres.

Un alt tip de datorie „bună” poate fi un împrumut auto modest. Eu cunosc câțiva

experți financiari care sunt complet împotriva creditelor auto. La modul ideal, dacă poți plăti cu bani cash pentru o mașină, atunci plătești cash pentru a evita datoriile. Totuși, dacă vă confrunțați cu o situație în care puteți lua un împrumut modest pentru o mașină modestă, cu o rată decentă a dobânzii, atunci ar putea fi înțelept să faceți asta, în funcție de situația voastră financiară. Dacă nu aveți nevoie neapărat de o mașină, atunci nu luați împrumutul.

Următoarea categorie de datorii bune sunt împrumuturile pentru studenți. Pentru mine, aceasta este o zonă gri. În general, investiția în educație poate crește veniturile și oportunitățile. Dar ea nu funcționează întotdeauna așa. Asigură-te că obții o diplomă care este „comercializabilă” și care îți oferă oportunități. Nu studia pentru o diplomă doar pentru că „îți place” materia.

Poți studia acea materie în timpul liber fără să trebuiască să plătești pentru asta. Dacă vrei să iei credite pentru studenți, fă-o cu un scop.

Să trecem la datoriile rele. Datoriile rele pot include orice lucru neesențial, care adesea se depreciază repede, și care vine cu o rată ridicată a dobânzii. Acestea includ datoriile pe cardurile de credit, împrumuturile pe perioade foarte scurte și achiziționarea de obiecte de lux cu scopul de a câștiga astfel un statut anume.

Mulți oameni își pun în pericol prezentul și viitorul prin cheltuieli impulsive, fără un plan. Aceasta ne duce înapoi la starea noastră spirituală. Dacă cheltuielile tale sunt scăpate de sub control, trebuie să ajungi la cauza principală. Ești mulțumit cu Domnul? Manifesti înfrânare de sine? Ești înțelept?

CUM SĂ SCĂPĂM DE DATORII

Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi;
dar cel neprihănit este milos, și dă (Ps.
37:21).

În primul rând, recunoașteți orice administrare slabă, orice idolatrie sau orice nesigurăță pe care o aveți. În al doilea rând, nu stați în jelire de sine, ci rugați-vă lui Dumnezeu, pocăiți-vă și însușiți-vă o nouă mentalitate. Lăsați Duhul Sfânt să facă o lucrare în inima voastră, transformându-vă gândirea.

Apoi suflecați-vă mânecile și apucați-vă de treabă. Începeți prin a enumera toate datoriile și prin a face un plan de achitare a lor. Există câteva feluri de a începe să eliminați datoriile. Există popularul „bulgăre de zăpadă al datoriilor” (metoda lui Dave Ramsey). El zice să plătești mai întâi cea mai mică datorie, în timp ce faci plăți minime pentru altele. Pe măsură ce fiecare datorie este achitată, aplică

acea sumă la următoarea cea mai mică datorie, și tot așa. Acest lucru este conceput pentru a pune lucrurile în mișcare. Pe măsură ce plătești fiecare datorie, ești motivat să continui să le plătești și pe următoarele.

O a doua metodă este „avalanșa datoriiilor”, în care plătești mai întâi datoria cu cea mai mare rată a dobânzii. Aceasta duce la economiile cele mai mari pe termen lung. Alegerea unei strategii de rambursare este un exemplu despre *cum să gestionezi finanțele în căsnicie*: ea implică acord, onestitate și un plan comun.

Indiferent de metoda pe care o alegeți, ajungeți la un acord în a stabili limite pentru cheltuieli și în definirea clară a nevoilor voastre. Țineți minte că trebuie să lucrați ca o echipă. Aceasta este o oportunitate de a oferi har și răbdare unul față de celălalt. Caută să înțelegi temerile și anxietățile celuilalt. Este

ușor să-ți cunoști propriile sacrificii, pentru că tu ești cel care le face. Fă cumva să vezi cum și soțul sau soția face sacrificii și încurajează-l(o) în aceste eforturi.

INVESTIȚII CU SCOP

Plata datoriilor poate părea ca și cum v-ați da jos un rucsac greu după o ascensiune lungă și dificilă. Dar nu irosi acea ușurare dulce. Este timpul să începi să te gândești la viitor. A trăi fără datorii este doar o parte a planului financiar. O administrare înțeleaptă a banilor nu înseamnă doar să eviți dezastrele, ci și să construiești pentru viitor. Ea presupune să plantezi astăzi semințe cu înțelepciune, care pot binecuvânta familia ta, biserica ta și generațiile viitoare. Acesta este punctul în care *responsabilitatea financiară* începe să treacă de la supraviețuirea pe termen scurt la stabilitatea pe termen lung. Hai să vorbim despre cum să faceți asta cu

claritate, unitate și încredere în Cel care este stăpân peste ziua de mâine.

Când vine vorba de diferite investiții precum acțiuni, obligațiuni și fonduri mutuală, nu voi vorbi despre felul în care ele funcționează. Acest lucru ar depăși sfera acestui ghid de studiu. Când folosesc termenul „investiții”, eu îl folosesc ca un termen cuprinzător, care include cele mai cunoscute modalități de a investi. Consultă un consilier financiar pentru a înțelege detaliile specifice investițiilor în diferite tipuri de oportunități. Practicarea *responsabilității* financiare înseamnă și să știi când să cauți sfaturi înțelepte, în loc să îți iei deciziile pe ghicite.

Pe scurt, ar trebui să investești într-un lucru – ideal ceva cu un randament bun (gândește-te la ceva cu randament de minim 15%). Cu cât începi mai devreme, cu atât

mai bine. De asemenea, dacă locul tău de muncă oferă un program de pensii facultative, profită de el. Dacă au un program de acest fel și tu nu profiți de el, atunci refuzi bani oferiți gratis. A face astfel de pași este una dintre cele mai simple demonstrații de *responsabilitate financiară* în viața de zi cu zi.

Eu sunt întrebat uneori: „Ar trebui să-mi plătesc toate datoriile înainte de a investi?” Pe scurt, nu. Oamenii au de obicei un credit ipotecar în timp ce investesc în conturile lor de pensie. Dar răspunsul la această întrebare poate varia în funcție de situația voastră. Vă puteți stabili un obiectiv să achitați 75% din datoriile de consum înainte de a investi. Puteți decide chiar un procent diferit. Aceasta este o chestiune care ține de înțelepciune și, prin urmare, este o decizie care ține de judecata fiecăruia. Dar

dacă plățile minime pentru toate datoriile voastre lasă loc pentru o marjă mică de bani pentru investiții, atunci probabil că încă nu este momentul să investiți. Această realitate nu este menită să vă facă de rușine, ci să vă ghideze către o *responsabilitate financiară* mai profundă, care să vă protejeze viitorul.

LĂSAREA UNEI MOȘTENIRI

Omul de bine lasă moștenitori pe copiii copiilor săi, dar bogățiile păcătosului sunt păstrate pentru cel neprihănit (Prov. 13:22).

Fiecare cuplu va lăsa ceva în urmă. Întrebarea nu este dacă vom lăsa o moștenire, ci ce fel de moștenire va fi aceea. Moștenirea înseamnă mai mult decât să lași bani sau proprietăți, ci să transmiți valori, credință și un fel de a trăi care reflectă inima lui Dumnezeu. O moștenire modelată de responsabilitate financiară devine o mărturie a credincioșiei lui

Dumnezeu, nu doar a abilităților tale de planificare.

O moștenire biblică nu spune doar: „Am avut destul pentru mine”. Ea spune: „Am avut grijă de ceea ce Dumnezeu mi-a dat într-un fel care îi va binecuvânta pe alții pentru mult timp după ce eu voi pleca din lume”. Acea binecuvântare începe în propria ta casă și se extinde către biserica ta, comunitatea ta și chiar generațiile pe care nu le vei întâlni niciodată.

Când eu și soția mea ne-am căsătorit, ca majoritatea cuplurilor, nu aveam suficienți bani pentru a ne cumpăra propria casă. Dar socrul meu, Phil Davis, ne-a închiriat proprietatea în care investise la un preț mult sub valoarea pieței, ca să putem economisi bani pentru o casă a noastră. După un an de muncă asiduă și economisire sârguincioasă, am reușit să cumpărăm o casă în zona dorită

de noi.

După aproape 16 ani, încă locuim în aceeași casă. Acum avem patru copii. Soția mea lucrează, dar nu trebuie să facă asta, ceea ce este o ușurare pentru ea. Eu mă gândesc adesea la felul cum socrul meu a acceptat o pierdere în fiecare lună de pe urma proprietății pe care ne-a închiriat-o pentru a ne ajuta. Și el a făcut asta în timp ce dona cu credincioșie la biserica locală, invita oaspeți la prânz și contribuia la fondul de lucrări de caritate.

Tragic, el a murit într-un accident de mașină în mai 2020. Totuși, pentru că el s-a pregătit bine, soacra mea a avut parte de grijă. Eu mă gândesc adesea la cât de mult a muncit el pentru a avea grijă de familia lui. După ce eu și soția mea ne-am căsătorit, noi ar fi putut spune cu ușurință: „Ea nu mai este responsabilitatea noastră”. Dar el nu a

gândit niciodată așa. În schimb, el a continuat să fie generos în fiecare circumstanță. Viața lui a fost o imagine a unei *responsabilități financiare liniștite și statornice*, înrădăcinată în dragostea pentru Dumnezeu și pentru ceilalți.

Generozitatea lui se va simți de-a lungul următorilor o sută de ani. Aș prefera mult mai mult să am o astfel de moștenire decât să-mi petrec viața în întuneric, fără un plan, mereu frustrat și întrebându-mă de ce „eu nu pot avansa”. O moștenire construită pe *responsabilitate financiară* nu este niciodată accidentală, ci este rezultatul credincioșiei pe termen lung și al unei isprăvnicii intenționale.

Moștenirea voastră nu se măsoară după mărimea contului vostru bancar, ci după profunzimea credincioșiei voastre. Și iată care este ideea: o moștenire ca a socrului

meu nu apare la voia întâmplării. Ea se construiește printr-o isprăvnicie intențională, o viziune pe termen lung și o inimă care vede banii ca pe un instrument al binecuvântării, nu doar ca pe un mijloc de confort personal.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Când a fost ultima dată când ați avut o urgență și nu ați avut banii necesari?

2. Vorbiți cu mentorul vostru despre situația datoriilor voastre. Știu că poate fi ceva înfricoșător, dar încercați să fiți transparenți. Odată ce aduceți subiectul la lumină, puteți începe să scăpați de datorii.

3. Ați investit vreodată? Dacă da, în ce domeniu? În ce investiți acum? Cum progresați în a învăța cum să folosiți noile oportunități de investiții?

4. Ce fel de moștenire vreți să lăsați?

ÎNCHEIERE

Îți mulțumesc că ți-ai făcut timp să citești acest ghid de studiu. Știu că viața ta este plină, zilele tale sunt aglomerate și atenția ta este atrasă într-o sută de direcții. Faptul că ți-ai investit timpul citind, meditând, rugându-te și vorbind despre alinierea abordării banilor cu cele ale soțului sau soției tale spune ceva despre tipul de viitor pe care vrei să-l construiești și reflectă un angajament tot mai mare față de *responsabilitatea financiară* în familia voastră.

Mă rog ca acest ghid de studiu să vă ajute să faceți pași practici spre unitate, pace și scop în viața voastră financiară împreună. Speranța mea nu este doar să aveți mai mulți bani în bancă, ci să zidiți o căsnicie mai puternică, să creșteți în profunzimea credinței, iar bucuria voastră în siguranța

dată de Dumnezeu să se reverse în generozitate. Pe măsură ce aplicați aceste principii, aduceți-vă aminte că *responsabilitatea financiară* nu este doar o abilitate, ci o expresie a încrederii în Dumnezeu și a griii unii pentru alții.

Dacă vă amintiți ceva din aceste pagini, să fie acest lucru: banii sunt trecători, dar modul în care îi administrați poate avea un impact veșnic. Gestionati-i împreună. Gestionati-i cu înțelepciune. Gestionati-i într-un fel care să-L onoreze pe Cel care vi i-a dat. Zidirea unei vieți de *responsabilitate financiară* este încă o modalitate de a-I spune lui Dumnezeu: „Tot ce avem este al Tău”.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze și să vă păzească, să vă dea înțelepciune pentru fiecare decizie și să vă umple casa cu un fel de pace care vine doar din umblarea pe căile Lui – și împreună!

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

